

ja laste-laste-lapsed, ja nende issade ja emade poolt suggulased keik ollid fokko tulnud. Surnoaeid olli temma lapsi üsna täis. Jummal a õnnistus on ka üsna nähtavalt temma laste faswatamisse jures olnud; sest Peige temma hulga járreltuslejate seas ei tea tännapäwani kegi üht felmi ehk ülleannetumat innimest nimmetada, ja se on tödeste paljo väärt. — Agga minna tahtsin sest kõnneda, mis wanna Rein 5 aastad enne surma omma viimse tütre-pola viendama lapse varude peal lastefaswatamissest kõnnedes; ehk mõnni ütleb: „aitaks Jummal meid ka nenda tehha,” ja kirjutab sedda omma kõrwa tahha, ja se ei oleks mitte pahha.

Sel aial olli Rein issi 75 aastad jubba wanna, agga kahmakaš mees olles; prilli posle ellades temma ninna peale sanud, ehk ta pea ful paljas olli ja mis juustest veel kõrwa äre jänud, need lummevalged. Seal said siis jodolaual mõnnesuggused juttud aetud ja keikide filmid waatsid Reino su peale. Wimaks põris üks warruline sellega jut-

to lastefaswatamisse peale, et Reino käest küssis, kuida temma sedda olli teinud, et keik temma lapsed ni auväärts innimeseks kaswanud?

„Se on kerge assi — vastas wanna Rein. — Kasvatage omma esimene poega ja esimene tütart sure holega ja nenda kui kohhus on, siis posle teil teistega enam suurt waewa. Sedda püüdsin minna omma Juhhani ja lisoga tehha ja Jummal aitas eddas.”

„Kuid oled siin, wanna taat, sedda teinud? Öppeta meile norematele ka!” küssis warruline.

„Minna arman, et lapsed isse ühteteist kasvatavad — ütles Rein — ja meil wanematel posle muud tehha, kui ülewedata, et wilto ei lähhä.” Agga teile sedda otsekui öppetada, selletada ja arrutada se posle mulle mitte nenda kerge. Saksa rahval peawad sured paksud ramatud öppetussi täis oslema, kuida lapsi peab faswatama ja kolitama.